

[Finansministeren.]

— at der ikke i dette år kommer nye udgiftskrævende forslag.

Også offentlige investeringer vil det være nødvendigt at bremse. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Poul Møller, at han var ikke så lidt betænkelig ved, at dette stop for nyinvesteringer uvægerlig vil komme til at ramme bl. a. hospitaler, skoler og veje, og jeg ved ikke, hvad det ærede medlem nævnte derudover. Jeg tror ikke, vi er uenige dels om nødvendigheden af, at der sker en bremsning, dels om, at det ikke er noget, vi gør, fordi det er særlig lysteligt.

På baggrund af de store investeringer, der allerede er i gang, har man ligesom villet bebrejde os, at vi har sat for meget i gang. Jeg tror dog, at man sikkert også vil erkende, at vi på mange af disse områder faktisk ikke har sat for meget i gang i forhold til, hvad der tiltrænges. Men vi er enige om, at sådan som arbejdskraftsituationen ligger, sådan som forholdene er, vil en bremse på investeringerne i indeværende år være absolut nødvendig. Vi må gennemføre en sådan bremsning, bl. a. også fordi det vil være en forudsætning for, at den anden del af forliget, den, der gælder året 1963-64, kan holde.

Det er for 1963-64 en forudsætning, at vore bestræbelser for indeværende år lykkes. Derfor måtte der også være et forbehold, sådan som det er udtrykt i betænkningen. Jeg deler håbet om, at det, vi nu vedtager for året 1962-63, vil få en sådan virkning, at vi vil være i stand til at undvære et kasseoverskud i 1963-64. Forliget vedrørende 1963-64 går jo først og fremmest ud på, at omsætningsafgiftens samlede beløb, de ca. 900 mill. kr., anvendes fuldt ud dels til sociale kompensationer, dels til præmiering af opsparing og endelig for ca. 700 mill. kr.s vedkommende til en efter min mening betydningsfuld nedsættelse af indkomstskatten til staten. Jeg tror, det vil vække tilfredshed i alle samfundsklasser og hos alle skatteydere, hvis vi virkelig er i stand til at løse den opgave, som vi selv har sat os, og som jeg går ud fra vi vil forene vore kræfter om at nå.

Med hensyn til anvendelsen af disse 700 mill. kr. finder jeg, at de ændringer i udskrivningslovens skatteskala, som her er skitseret, og som udvalget er enedes om,

på god måde tilgodeser samtlige fire partiers synspunkter.

Jeg vil gerne nævne det, der i disse skattelettelser for os har været det afgørende, for det er jo klart, at selv om vi har været enige om mange af de ændringer og forbedringer, der skal ske i udskrivningsloven, har der været og er der naturligvis forskellige interesser for de forskellige indkomsttrin. Jeg vil gerne fremhæve, at den bundgrænse for beskatningen, som skitsen indebærer, 7 000 kr. for et ægtepar, for mit vedkommende har været noget meget væsentligt. Denne bundgrænse på 7 000 kr. betyder jo, at samtlige skatteydere kommer til at betale statsskat af 1 200 kr. færre, end de betaler nu. Det vil efter den beskatningsprocent, der gælder, betyde knap 300 kr. til samtlige skatteydere.

Endvidere har jeg været yderst tilfreds med, at beskatningsprocenten i det, vi kalder proportionalbeskatningsområdet, nedsættes fra 24 til 21 pct., hvilket også betyder en væsentlig nedsættelse netop for mellemindkomsterne. Lidt mindre begejstring må der naturligvis være hos mig — og jeg går ud fra, det også gælder i hvert fald socialdemokratiet — over, at vi tager springet fra de 18 000 kr. helt op til 22 000 kr. Der kan ikke være nogen tvivl om, at en skattereform med nedsættelse af beskatningen ikke blot kan klares ved forhøjelse af bundgrænsen. Det må være en rimelig ting, at grænsen for proportionalprocenten forhøjes nogenlunde tilsvarende. Jeg synes, at det beløb, vi er enedes om, de 22 000 kr., kan forsvares. Jeg skal indrømme, at det, der kan give de største betænkeligheder, hvis man endelig skal tale om dem, er den skattelettelser, som ved en sådan ændring må kulminere ved de 22 000 kr.; skattelettelsen bliver naturligvis ved at løbe op i de store indtægter, medmindre man strammer procenterne, når man kommer op over denne grænse.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen beklagede sig stærkt over, at disse skattelettelser løb for højt op. Så kan det ikke være rigtigt, når det ærede medlem i samme forbindelse udtalte, at han gerne ønskede noget lavere eller blødere procenter, når vi kommer op over proportionalgrænsen. Det er netop det, der er vanskeligheden ved denne proportionalgrænse, at skal skatte-